

Írta: Kály-Kullai Károly

KÖSZÖNJÜK, DR. CAMPBELL

rendhagyó könyvismertetés Dr. Ross Cambell: Óvjuk őket című művéről

Amerika messze van. Amerika közel van. A tíz évvel ezelőtti Amerika drogproblémái itt vannak a nyakunkon! A közölt állítások kavarnak bennem, s egyre gyakrabban a harmadikra helyeződik a hangsúly.

A napokban ajándékkönyvet kézbesített a posta. Szerény, de vonzó külső, izgalmas borító, jó szerkesztés, jeles szakértő ajánlása, jeles szakértő zárszava, ráadásul mindkettő hiteles személyiség. Új könyv-illat (ezt érezni kell, magyarázni lehetetlen).

Minden készen egy izgalmas szellemi kalandhoz.

„Nem csupán azoknak a szülőknek írtam, akiknek a gyermekei kábítószeret fogyasztanak. Ha az Ön gyermeke olyan szerencsés, hogy eddig nem került bele ebbe a csapdába, a könyv Önnek szól. Ha első gyermeke érkezését várja, a könyv természetesen Önnek is szól.

Ha meg akarja tudni, mit tehet, hogyan küzdhet meg a már meglévő kábítószer-problémával, vagy hogyan előzze meg kialakulását, meg kell ismerkednie e fejezetek tartalmával. Ha elolvassa, megérti és alkalmazza a könyvben leírtakat, mind önmagának, mind gyermekének, tehát voltaképpen az egész családnak segítséget nyújt abban, hogy kábítószer nélkül éljen, és megtapasztalja az igazi értékeket emberi kapcsolataiban.”

Egy beszélgetésből:

– Emlékszik még ránk? Négy évvel ezelőtt jártam Önnél a férjemmel. A kisfiámmal voltak akkor problémáink. Igaza volt Önnek. Tényleg nem kábítószereszt.

– Örülök, hogy újra jelentkezett. Többször is láttam önöket a metró mozgólépcsőjén. Miben segíthetek?

– A kislányomról kiderült, hogy már két éve fogyaszt drogokat. Rá soha nem gyanakodtunk.

Tipikus helyzet. A baj onnan ered, ahonnan nem is várjuk.

„Mennyire ismerjük a kábítószerhelyzetet? Válaszoljunk minden kérdésre az „igaz” vagy a „hamis” megállapítással, majd a fejezet olvasása közben ellenőrizzük válaszaink helyességét.

A kábítószer kóstagatása ártalmatlan dolog, és gyakran a kábítószer iránti érdektelenséget segíti elő.

A hatvanas években több kábítószeret fogyasztottak a gyerekek, mint ma.

A legtöbb gyereket tizenöt-tizenhat éves koráig nem érdekli a kábítószer.

A nikotin az egyik olyan szer, amelyhez a legkönnyebben hozzá lehet szokni.

A gyerekek inkább társaikhoz fordulnak segítségért és tanácsért, mint szüleikhez.

Súlyosítja a helyzetet, ha túl korán keresünk segítséget gyermekünk kábítószer-problémájára.”

„Nekünk kell megtalálnunk a választ arra, hogy miért kábítószeresnek gyermekeink. Nem lehet annyival elintézni a dolgot, hogy mások gyermekeit kiáltjuk bünbanknak és a fiziológiai függőséget megszüntetjük. A probléma sokkal mélyebben gyökerezik, mint a fizikai függőség...”

Amikor drogproblémákkal állunk szemben, az egész gyermeket figyelembe kell venni, életének minden egyes területét vizsgálunk kell. Nem tudok egyszerű receptszerű választ és megoldást kínálni, de remélem, hogy a következő hét fejezet segítséget nyújt minden kedves olvasónak és gyermekének abban, hogy elinduljon a gyógyulás felé, és tisztán lássa a kábítószerrel kapcsolatos kérdéskört.

A kábítószerrel kapcsolatos problémák vizsgálatakor egyetlen területet sem szabad kihagyni: sem az érzelmi, sem a pszichés, sem a szellemi, sem a társadalmi tényezőket. Ahhoz tehát, hogy eljussunk a probléma gyökeréig, a gyermek életének minden egyes területét alaposan meg kell vizsgálni. És ha azt akarjuk, hogy a terápia eredményes legyen, a szülőket mindenképpen be kell vonni.”

Amerika messze van? Amerika közel van. A tíz évvel ezelőtti Amerika problémái itt vannak a nyakunkon.

Figyelmükbe ajánlom Dr. Ross Campbell könyvét, melyet a Harmat kiadó jóvoltából olvashatunk.

Címe: Óvjuk őket! Gyermekeink kábítószerhasználókban Az idézetek a könyvből származnak.

Dr. Kály-Kullai Károly Sziget Droginformációs Központ
1074 Bp. Rottenbiller u. 10.
Tel.: 322-5572